

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 325/06

Ústavný súd Slovenskej republiky na verejnom zasadnutí 27. marca 2007 v senáte zloženom z predsedu Jána Auxta a zo sudcov Ľubomíra Dobríka a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť JUDr. S. C., V. K., zastúpeného advokátkou JUDr. E. L., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KÚV-25/OVEK-2001 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo JUDr. S. C. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici v období od vydania nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 210/04 z 15. decembra 2004 v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KÚV-25/OVEK-2001 porušené bolo.

2. Úradu justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KÚV-25/OVEK-2001 prikazuje konať bez zbytočných prieťahov.

3. JUDr. S. C. priznáva finančné zadost'učinenie v sume 60 000 Sk (slovom šesťdesiat tisíc slovenských korún), ktoré je Úrad justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu.

4. Úrad justičnej a kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici je povinný uhradiť JUDr. S. C. trovy konania v sume 6 888 Sk (slovom šesťtisícosemstoosemdesiatosem slovenských korún) do dvoch mesiacov od doručenia tohto nálezu na účet jeho právnej zástupkyne advokátky JUDr. E. Ľ., B.

5. Vo zvyšnej časti návrhu JUDr. S. C. nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal na ďalšie konanie sťažnosť JUDr. S. C. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej tvrdil, že postupom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici, úradu justičnej a kriminálnej polície (ďalej len „krajské riaditeľstvo“ alebo „vyšetrovateľ“) v konaní vedenom pod sp. zn. ČVS: KÚV-25/OVEK-2001 od vydania nálezu ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 210/04 z 15. decembra 2004 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

K prijatej sťažnosti sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadrilo krajské riaditeľstvo podaním sp. zn. KRP-1546/JKP-2006 zo 7. novembra 2006, ktoré bolo doručené ústavnému súdu 13. novembra 2006. V podaní oznámilo, že vo veci od vydania nálezu ústavného súdu vyšetrovateľ vo veci konal, a preto sťažnosť nepovažuje za dôvodnú, a súčasne chronologicky uviedlo všetky úkony krajského riaditeľstva v trestnej veci sťažovateľa.

K právnej a skutkovej zložitosti veci uviedlo, že *„Hoci sa v sťažnosti sťažovateľa, ale aj v citovanom náleze konštatuje, že v danej veci trestného stíhania sťažovateľa nejde o skutkovo či právne zložité veci, vyšetrovatelia taký názor nezdieľajú. O zložitosti skôr svedčia aj prokurátormi prezentované dôvody vrátenia veci na doplnenie, ktoré sú v dvoch prípadoch vrátení diametrálne odlišné (po zmene osoby dozorujúceho prokurátora UŠP GP SR). Výraznejší odklon v charaktere veci v prospech skutkovej a právnej zložitosti vyplýva najmä z posledných úkonov trestného konania realizovaných v rámci druhého došetrovania, čo má tiež prirodzene negatívny vplyv na trvanie došetrovania. Ďalej je faktom, že sťažovateľ urobil v trestnej veci množstvo podaní aby sa vec vyriešila, tieto však boli iba písomného charakteru (alebo vyslovené ústne a následne protokolované do záznamu pri úkone preštudovania spisu) a výlučne sa v nich navrhuje aplikácia inštitútu o zastavení trestného stíhania“.*

V závere vyjadrenia k sťažnosti krajské riaditeľstvo oznámilo, že trvá na konaní verejného ústneho pojednávania.

Ústavnému súdu bolo 23. novembra 2006 doručené stanovisko právnej zástupkyne sťažovateľa, z ktorého okrem iného vyplýva:

«v žiadnom prípade nemôžeme akceptovať doručené stanovisko, ktoré „nechápe“ úlohu štátu pri dodržiavaní namietaných ústavných práv sťažovateľa, pretože je len jeho vecou, ako organizuje činnosť policajných zložiek pri vyšetrowaní akejkoľvek trestnej činnosti, hoc aj domnelých páchatel'ovi aj v tomto prípade platí voči sťažovateľovi - po politickej diskriminácii po r. 2000 predstaviteľmi justície z tábora KDĽ - známy bonmot,

že „obvineného už majú, ale páchatela ešte nie“, čo zrejme, ale isto robí najväčšie problémy pri skončení začatého trestného stíhania.

Z hľadiska zodpovednosti štátu a jeho orgánu verejnej moci je právne bezvýznamná chybná či nevhodná organizácia práce orgánov činných v trestnom konaní (polície a prokuratúry) - za ktorú nesie zodpovednosť (osobnú, hmotnú) príslušný funkcionár týchto orgánov - či ich pracovná zaťaženosť alebo personálna poddimenzovanosť, či všeobecné nedostatky správnej povahy, ktoré sa aj v danej veci vzájomne prelínali, ale skutočnosť, že za prietahovú dobu nedokázali túto vec meritórne skončiť.

Rovnako je právne bezvýznamná periodicita vykonávania jednotlivých procesných úkonov - aj tieto sú však v podaní umelo navýšené, keď úkony urobené v jednom časovom úseku sa nadčítavajú - ak tieto nesmerujú k skončeniu veci v primeranej dobe, navyiac ak už vo veci konal ústavný súd o sťažnosti na prietahy.

Absolútnou ignoráciou príslušného policajného orgánu ústavy SR je postup, že voči sťažovateľovi začali - fakticky - ďalšie trestné stíhanie bez toho, že by im dal k tomu súhlas ÚS SR; proti tomuto nezákonnému postupu uplatníme nárok na náhradu škody.

Oddialiť rozhodnutie sa snaží policajný orgán aj v tejto veci, keď trvá na jej ústnom prejednaní, hoci niet čo dopĺňať; preto žiadame urýchlené pojednávanie a zároveň za toto podanie pripočítať ďalšie trovy vo výške 2 730 Sk + 164 Sk + 19 % DPH (551 Sk) = 3 445 Sk.»

Ústavný súd zistil z obsahu sťažnosti, z vyjadrení krajského riaditeľstva a vyšetrovacieho spisu nasledovný priebeh a stav trestnej veci v období po vydaní nálezu, teda od 15. decembra 2004 [(resp. v dobe od 4. novembra 2004, keď krajské riaditeľstvo prvýkrát doručilo návrh na podanie obžaloby Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „špeciálna prokuratúra“)].

Rok 2005:

Dňa 15. apríla prokurátor špeciálnej prokuratúry vrátil spis vyšetrovateľovi na doplnenie a 22. apríla vyšetrovateľ spracoval žiadosti o zbavenie mlčanlivosti sudcov Okresného súdu Veľký Krtíš (ďalej len „okresný súd“) a Okresného súdu Lučenec,

aby mohli byť opätovne vypočutí ako svedkovia a zaslal ich predsedom týchto okresných súdov.

Dňa 26. apríla vyšetrovateľ žiadal špeciálnu prokuratúru o prehodnotenie dôvodnosti, resp. rozsahu pokynu prokurátora sp. zn. VII Gv 158/04-63 zo 14. apríla 2005.

Dňa 27. apríla vyšetrovateľ predvolal piatich svedkov a vyžiadal si správy o sťažovateľovi (posudky a výpis z registra trestov), 28. apríla upovedomil advokáta sťažovateľa o úkonoch konania a 3. mája pribral do konania tlmočníka k výsluchu svedka.

Dňa 4. mája vyšetrovateľ vykonal výsluchy dvoch svedkov, 5. mája upovedomil advokáta sťažovateľa o úkonoch konania a na základe vyjadrenia predsedu okresného súdu spracoval opätovnú žiadosť o zbavenie mlčanlivosti sudkyne okresného súdu. Žiadosť bola zaslaná predsedovi Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“), pretože sudkyňa okresného súdu v rozhodnej dobe bola justičnou čakatelkou.

Dňa 6. mája bolo vyšetrovateľovi doručené opatrenie predsedu Okresného súdu Lučenec, 9. mája vykonal vyšetrovateľ výsluch dvoch svedkov, 10. mája upovedomil advokáta sťažovateľa o úkonoch konania a 11. mája predvolal znalca. Dňa 12. mája vyšetrovateľ doručil všeobecné námietky zaujatosti sťažovateľa svojmu nadriadenému orgánu za účelom zaujatia stanoviska, resp. rozhodnutia. Vyjadrenie bolo doručené vyšetrovateľovi 2. júna 2005.

Dňa 13. mája vyšetrovateľ upovedomil advokáta sťažovateľa o úkonoch konania a predložil originál vyšetrovacieho spisu prokurátorovi Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici za účelom preštudovania spisu. Dňa 16. mája vyšetrovateľ žiadal o zapožičanie originálu súvisiaceho vyšetrovacieho spisu z Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Lučenec a po vyhotovení fotokópie listín potrebných pre trestné konanie spis vyšetrovateľ 26. mája vrátil.

Dňa 17. mája vyšetrovateľ vykonal výsluchy 4 svedkov, 18. mája výsluch znalca

a 20. mája výsluch ďalšieho svedka.

Dňa 23. mája zaslal vyšetrovateľ žiadosť predsedovi krajského súdu, aby zbavil mlčanlivosti predsedu okresného súdu, a zároveň zaslal žiadosť aj predsedovi okresného súdu, v ktorej ho žiadal o zbavenie mlčanlivosti sudkyne tohto súdu.

Dňa 24. mája vyšetrovateľ požiadal predsedu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) o zbavenie mlčanlivosti predsedu krajského súdu, predsedu okresného súdu o zbavenie mlčanlivosti štyroch sudcov tohto súdu a 25. mája požiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o vyjadrenie k činnosti znalca. Dňa 1. júna mu boli doručené opatrenia predsedu okresného súdu o zbavení mlčanlivosti štyroch sudcov.

Dňa 8. júna vyšetrovateľ upovedomil advokáta sťažovateľa o úkonoch konania, 14. a 16. júna vykonal výsluchy štyroch svedkov.

Dňa 27. júna vyšetrovateľ upovedomil advokáta sťažovateľa o úkonoch konania, 29. júna vykonal výsluchy dvoch svedkov a požiadal predsedu okresného súdu o zaslanie jeho opatrení o presunoch agendy a zmenách rozvrhu práce na rok 1998 a súvisiaceho spisu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 5 T 46/02.

Dňa 5. septembra vyšetrovateľ vyzval predsedu najvyššieho súdu, aby zbavil mlčanlivosti predsedu krajského súdu (žiadosť bola podaná 24. mája). Vyjadrenie predsedu najvyššieho súdu bolo doručené vyšetrovateľovi 19. októbra 2005.

Dňa 8. septembra vyšetrovateľ žiadal krajský súd o vyjadrenie k činnosti znalca.

Dňa 27. októbra sťažovateľ vzniesol námietku zaujatosti, súčasťou podania bolo trestné oznámenie a návrh na zastavenie trestného stíhania. Dňa 10. novembra krajské riaditeľstvo nevylúčilo vyšetrovateľa z vykonávania úkonov trestného konania, 21. novembra sťažovateľ podal sťažnosť proti tomuto uzneseniu, ktorú doplnil

24. novembra a 25. novembra bola sťažnosť sťažovateľa zamietnutá.

Dňa 29. decembra bol druhýkrát podaný návrh na podanie obžaloby.

Rok 2006

Dňa 7. februára bola trestná vec vrátená vyšetrovateľovi prokurátorom špeciálnej prokuratúry na doplnenie a 8. februára vyšetrovateľ požiadal prokurátora špeciálnej prokuratúry o upresnenie, resp. prehodnotenie dôvodnosti pokynu na doplnenie vyšetrovania.

Dňa 10. februára vyšetrovateľ žiadal predsedu okresného súdu o zbavenie mlčanlivosti sudkyne okresného súdu, aby mohla byť konfrontovaná ako svedok so sťažovateľom, 13. februára žiadal Mestský úrad a Obvodný úrad vo Veľkom Krtíši o vypracovanie správy o sťažovateľovi a upovedomil jeho advokáta o úkonoch konania.

Dňa 21. februára vyšetrovateľ vykonal výsluch sťažovateľa, 22. februára vykonal konfrontáciu medzi sťažovateľom a svedkom (sudkyňou zbavenou mlčanlivosti), 24. februára a 14. marca opätovne vypočul sťažovateľa.

Dňa 2. marca žiadal vyšetrovateľ krajské riaditeľstvo o vyjadrenie k jeho postupu, ktoré mu bolo doručené 5. apríla 2006.

Dňa 6. marca žiadal Obvodné oddelenie Policajného zboru Humenné (ďalej len „obvodné oddelenie“) o doručenie predvolania svedka na výsluch a 7. marca 2006 upovedomil advokáta sťažovateľa o úkonoch konania.

Dňa 15. marca vyšetrovateľ vykonal výsluch svedka a 28. marca požiadal o spoluprácu so zahraničnými partnermi prostredníctvom Národnej ústredne Interpol ohľadom pobytu svedkyne na území USA.

Dňa 18. apríla vyšetrovateľ upovedomil advokáta sťažovateľa o úkonoch konania, 28. apríla vykonal výsluch svedka a vrátil spis okresnému súdu, 12. mája predložil správy o stave konania špeciálnej prokuratúre, 23. mája žiadal obvodné oddelenie o vykonanie previerky pobytu svedka a 25. mája upovedomil advokáta sťažovateľa o úkonoch konania.

Dňa 24. mája žiadal vyšetrovateľ Slovenský pozemkový fond Bratislava o oznámenie osoby, ktorá ich bude ako poškodeného zastupovať vo veci, 7. júna spracoval zápisnice o vydaní veci podľa § 89 ods. 1 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok (v znení zákona č. 650/2005 Z. z.) (ďalej len „Trestný poriadok“) a 8. júna vykonal výsluch sťažovateľa (posledný úkon mjr. Ing. F., prvého vyšetrovateľa).

Dňa 4. augusta vyšetrovateľ žiadal informáciu od Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš (prvý úkon npor. JUDr. S., druhého vyšetrovateľa) a žiadal VÚB, a. s., Bratislava, o oznámenie osoby, ktorá ich bude ako poškodeného zastupovať vo veci.

Dňa 7. augusta a 10. augusta zaslal vyšetrovateľ stanovisko riaditeľa krajského riaditeľstva k stavu trestného konania a správu špeciálnej prokuratúre, 9. augusta požiadal o zaslanie výpisu z pozemkovej knihy a identifikáciu parciel Správu katastra Veľký Krtíš (ďalej len „správa katastra“) pre potreby znaleckého skúmania.

Dňa 11. augusta požiadal obvodné oddelenie o vypracovanie správy k výsledkom dovedy uskutočnených previerok k zisteniu pobytu svedka, upovedomil advokáta sťažovateľa o úkonoch konania a žiadal správu katastra o stanovenie „BPEJ“ pozemkov.

Dňa 15. augusta pribral do konania znalkyňu z odboru poľnohospodárstva a znalca z odboru lesného hospodárstva, 22. augusta vykonal výsluch svedka, 24. augusta vykonal konfrontácie medzi sťažovateľom a svedkom a požiadal Okresný súd Zvolen o podanie správy o stave konania vedeného pod sp. zn. 5 C 35/04.

Dňa 25. augusta vyšetrovateľ pribral do konania znalca (právnickú osobu) Kriminialisticko - expertízny ústav Bratislava na podanie posudku v odbore kriminalistika,

odvetvie písmonolectva. Dňa 4. a 6. septembra upovedomil advokáta sťažovateľa o úkonoch konania, 6. septembra vykonal aj výsluch sťažovateľa, 12. septembra vykonal výsluch svedka, 15. septembra žiadal o vyjadrenie Lesy Slovenskej republiky, š. p., a 19. septembra vykonal výsluch svedka. Dňa 21. septembra vykonal konfrontáciu medzi sťažovateľom a dvoma svedkami a 27. septembra upovedomil advokáta sťažovateľa o úkonoch konania, 28. septembra, 6. októbra, 12. októbra vykonal výsluch svedkov a 10. októbra upovedomil advokáta sťažovateľa o úkonoch konania. Dňa 17. októbra vykonal výsluch znalca a 25. októbra upovedomil advokáta sťažovateľa o úkonoch konania. Dňa 30. októbra vykonal výsluch sťažovateľa, žiadal znalca o doplnenie znaleckého posudku a 31. októbra upovedomil advokáta o úkonoch konania. Dňa 2. novembra bol vyšetrovateľovi doručený doplnok znaleckého posudku znalca a 6. novembra vykonal výsluch svedka.

Dňa 7. novembra vyšetrovateľ zaslal správu o stave konania špeciálnej prokuratúre a 16. novembra okresnému súdu. Dňa 20. novembra vyšetrovateľ pre účely trestného konania požiadal najvyšší súd ako disciplinárny súd o identifikáciu skutkov, za ktoré sa vedie disciplinárne konanie proti sťažovateľovi. Dňa 27. novembra vyšetrovateľ zaslal špeciálnej prokuratúre časť vyšetrovacieho spisu a 6. decembra oznámil poškodeným, sťažovateľovi a jeho advokátovi termíny, kedy si môžu preštudovať vyšetrovací spis. Dňa 18. decembra vyšetrovateľ upozornil sťažovateľa na zmenu právnej kvalifikácie jedného zo skutkov, za ktorý je stíhaný, a oboznámil sťažovateľa s vyšetrovacím spisom, kde obhajca sťažovateľa navrhol zastaviť trestné stíhanie.

Dňa 29. decembra 2006 vyšetrovateľ podal návrh podľa § 209 ods. 1 Trestného poriadku na zastavenie trestného stíhania sťažovateľa podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Dňa 8. januára 2007 vyšetrovateľ zaslal špeciálnej prokuratúre vyšetrovací spis s prílohami a spismi okresného súdu týkajúce sa rozhodovacej činnosti sťažovateľa vo vzťahu k ďalším vyšetrovaným skutkom.

Ústavný súd na základe žiadosti krajského riaditeľstva nariadil verejné ústne pojednávanie vo veci na 27. marec 2007. Z verejného ústneho pojednávania, na ktorom sa zúčastnili zástupcovia krajského riaditeľstva, nevyplynuli žiadne nové skutočnosti vo vzťahu k prerokúvanej veci.

Verejného ústneho pojednávania sa zúčastnil aj sťažovateľ bez právnej zástupkyne, ktorý taktiež neuviedol žiadne nové skutočnosti vo vzťahu k prerokúvanej veci a vyjadril sa, že trvá na svojej sťažnosti v celom rozsahu.

Sťažnosť na konanie v tejto veci pôvodne prijímal II. senát ústavného súdu. Pretože od 28. februára 2007 v súlade s rozvrhom práce na tento rok sa sudca spravodajca Ján Auxt stal predsedom III. senátu ústavného súdu, veci, v ktorých je sudcom spravodajcom Ján Auxt, sa prerokúvajú v III. senáte ústavného súdu. Z tohto dôvodu sa táto vec prerokovala a rozhodla vo veci samej v zložení, ktoré je uvedené v záhlaví tohto nálezu.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v trestnom konaní prípravnom, na rozdiel od trestného konania súdneho, je podľa názoru ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba stíhaná na základe uznesenia o vznesení obvinenia voči nej. Právna neistota sa týka toho, či orgán činný v prípravnom konaní (spravidla vyšetrovateľ) navrhne podanie obžaloby alebo navrhne,

v závislosti od výsledkov dokazovania v prípravnom konaní, iný spôsob konečného rozhodnutia, napríklad zastavenie trestného stíhania.

Trestný poriadok predpokladá, že v prípravnom konaní môže dochádzať aj k priet'ahom. Preto je v Trestnom poriadku počas konania v trestnej veci s'ťažovateľa ustanovené, že obvinený a poškodený majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania žiadať prokurátora, aby boli odstránené priet'ahy vo vyšetrowaní alebo chyby v postupe vyšetrowateľa alebo policajného orgánu. Žiadosť nie je viazaná lehotou. Túto žiadosť, ktorú treba prokurátorovi ihneď predložiť, musí prokurátor bez meškania vybaviť. O výsledku preskúmania musí byť žiadateľ upovedomený.

K odstráneniu právnej neistoty v trestnom konaní prípravnom preto dochádza až takým rozhodnutím, ktorým sa toto konanie končí bez toho, aby pokračovalo v trestnom konaní súdnom, alebo sa vydá rozhodnutie, na základe ktorého trestné konanie prípravné právoplatne končí bez podania návrhu na obžalobu trestne stíhanej osoby.

Otázku existencie zbytočných priet'ahov v trestnom konaní prípravnom a porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy ústavný súd skúmal vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu s prihliadnutím najmä skutkovú a právnu zložitost' veci (1), správanie s'ťažovateľa (2) a postup krajského riaditeľstva (3).

1. Keďže ústavný súd v trestnej veci s'ťažovateľa už v náleze sp. zn. IV. ÚS 210/04 z 15. decembra 2004 konštatoval, že v danom prípade nejde o skutkovo a právne zložitú trestnú vec, pri hodnotení sa opieral najmä o tieto právne závery. Na druhej strane je však potrebné čiastočne uznať, že po vydaní nálezu a vyjadreniach špeciálnej prokuratúry trestné stíhanie s'ťažovateľa záviselo od ďalších skutkových zistení (výsluchov viacerých svedkov a zisťovania ich pobytu, vykonania znaleckého dokazovania a iných súvisiacich okolností ako zbavovanie mlčanlivosti sudcov všeobecných súdov, vrátenie veci na doplnenie po podaní návrhu obžaloby) a vyšetrowateľ sa musel v tomto období zaoberať tiež vznesenými námietkami zaujatosti a s'ťažnosťou s'ťažovateľa proti pribratiu znalca do konania, čo mohlo čiastočne ovplyvniť doterajšiu dĺžku konania a stav jeho trestnej veci v prípravnom konaní.

Pri dôraznejšom postupe krajského riaditeľstva (vyšetrovateľa) však bolo možné ukončiť trestné stíhanie, ktoré trvá už viac ako 5 rokov, skôr, navyše ak ústavný súd už raz (ešte v decembri 2004) nálezom konštatoval, že označené práva sťažovateľa v tomto konaní boli porušené.

Ústavný súd nie je toho názoru ako krajské riaditeľstvo, že sťažovateľ nevyčerpal od vydania nálezu všetky možnosti na preskúmanie činnosti vyšetrovateľa a nepodal žiadosť špeciálnej prokuratúre o preskúmanie jeho postupu, ak zastával názor, že vo veci dochádza k prietahom, pretože zo spisu zistil, že tieto skutočnosti namietal v podaní z 2. júna 2006 označenom ako „*Návrh na okamžité zastavenie trestného stíhania - urgencia*“, ktoré bolo doručené špeciálnej prokuratúre 7. júna 2006, v dôsledku čoho musel vyšetrovateľ podávať špeciálnej prokuratúre neskôr správy o stave konania.

2. Pri hodnotení druhého kritéria „správanie sťažovateľa v priebehu trestného stíhania ústavný súd nezistil, že by jeho správanie výrazným spôsobom ovplyvnilo priebeh konania.

3. Čo sa týka postupu vyšetrovateľa, ústavný súd zistil, že v jeho trestnej veci dochádzalo k nečinnosti po vydaní nálezu ústavného súdu, aj keď iba v menších intervaloch, ako to vyplýva z chronológie úkonov a vyšetrovacieho spisu. Vyšetrovateľ od vydania nálezu opätovne v decembri 2005 spracoval návrh na podanie obžaloby, ktorý bol prokurátorom špeciálnej prokuratúry druhýkrát vrátený na doplnenie a došetrenie (vo februári 2006), čo ústavný súd hodnotí ako nesústredujúcu činnosť vyšetrovateľa (krajského riaditeľstva). Hoci boli úkony vykonávané priebežne, ústavný súd zistil aj krátkodobé obdobia nečinnosti v roku 2005 - od 29. júna, keď vykonal výsluch svedkov, do 5. septembra, keď vypracoval výzvu predsedovi najvyššieho súdu, od 8. septembra, keď žiadal krajský súd o vyjadrenie k činnosti znalca, do 10. novembra, keď krajské riaditeľstvo nevytlúčilo vyšetrovateľa z vykonávania úkonov trestného konania, a od 8. júna 2006, keď vykonal výsluch sťažovateľa, do 4. augusta 2006, keď vypracoval dožiadanie Okresnej prokuratúre Veľký Krtíš.

Na základe uvedeného ústavný súd rozhodol, že postupom krajského riaditeľstva došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

III.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak porušenie práv alebo slobôd vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Preto ústavný súd prikázal krajskému riaditeľstvu, aby v trestnej veci vedenej pod sp. zn. ČVS: KÚV-25/OVEK-2001 konal bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 citovaného článku ústavy boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Pri určení sumy primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, keď priznáva spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu. Súčasne sa pritom riadil úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva. Podľa názoru ústavného súdu nemožno pripustiť, aby sa takým spôsobom, aký bol zistený v tejto trestnej veci, nerešpektovali a porušovali základné práva sťažovateľa i vzhľadom na to, že v tejto veci ústavný súd už raz (v decembri 2004) nálezom rozhodol o porušení označeného základného práva sťažovateľa v tomto konaní. Takýto prístup k nálezom ústavného súdu a k odstraňovaniu príčin vedúcich k záverom o porušovaní základných práv ohrozuje dôveru občanov k princípom právneho štátu.

Ústavný súd preto na dovŕšenie ochrany porušeného základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy považoval za potrebné priznať sťažovateľovi aj finančné zadost'učinenie v sume 60 000 Sk. Priznanie primeraného finančného zadost'učinenia pre sťažovateľa v tejto veci je odôvodnené i tým, že sťažovateľ ako trestne stíhaná osoba bol vystavený účinkom trestného stíhania počas ďalšej doby (viac ako 2 roky), ktorá sa nedá ničím ospravedlniť, berúc do úvahy spolu nečinnosť 6 mesiacov po vydaní nálezú ústavného súdu a neskončenie trestného stíhania sťažovateľa ani po 5 rokoch od jeho začatia.

Úspešnému sťažovateľovi ústavný súd podľa § 36 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov priznal úhradu trov konania za dva úkony právnej služby (prípravu a prevzatie zastúpenia a podanie sťažnosti) po 2 730 Sk, k tomu dvakrát režijný paušál po 164 Sk a 19 % daň z pridanej hodnoty v sume 1 100 Sk, spolu 6 888 Sk podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Ústavný súd vychádzal pri priznaní trov konania z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2005, ktorá bola 16 381 Sk.

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.